

[5. Kodeks Florentyński, „Księga X”, il. 98, rys. Marcin Szoblik]

Taka interpretacja atrybutów dojrzałej *ahuiani* harmonizuje poniekąd z propozycją Irizelmy Robles Alvarez³⁸, której zdaniem przyrzady tkackie sugerują, iż *ahuianime* mogły równolegle spełniać rolę tancerek w *cuicacalli* i praktykować obowiązki domowe charakterystyczne dla wszystkich kobiet azteckich, jakimi było przędzenie i tkanie. Zgadza się to również ze wspomnianą sugestią Edith Galdemar o możliwości zawierania przez *ahuianime* związków małżeńskich z wojownikami, którym towarzyszyły one w młodości jako tancerki.

Ilatmatlaueliloc to w nahuatl „zła stara kobieta”. Na trzecim z omawianych obrazków widać *ahuiani* w podeszłym wieku [il. 6]. Podobnie jak młoda dziewczyna z ilustracji pierwszej trzyma ona w rękach kwiaty i wodę. Jej spódnica i *huipil* są praktycznie całe białe, mają jedynie ozdobne wykończenia, a fryzura, podobnie jak u kobiety dojrzałej, to dwa upięte nad czołem „rogi”.

³⁸ ROBLES ÁLVAREZ 2000: 148.